

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

§. 1. Quid ea sit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

Medici incipiant ægrotos curare, nisi eos moneant de faciendi peccatorum confessione, neque eosdem ultra tertium diem visitent, nisi ipsi de confessione f. & a confiter, per testimonium Confessoris scriptis datum, additque, ut Medici, antequam Doctoratus gradum assumant, hoc præceptum, se observaturos, jurent.

2. Profecto multa ex his temperavit ipsa consuetudo. Ita Suarez de *Pæn.* d. 35. *secl.* 3. n. 5. Sanch. 3. *Sum.* c. 10. & Scottia in *conf.* Pontificii *epist.* 88. *Theor.* 215. Primò ergo id intelligitur de morbis periculosis. Secundò, sufficit testimonium domesticorum, vel ipsius ægroti, si appareant fide digni. Tertio, satis erit, si Medicus admo- neatur ægrotum per alios. Quartò, si ægrotus est obstina- tus in respuenda Confessione, non est deferendus à Me- dico, si ipso se retrahente, grave periculum infirmis in- currat, sicuti, nec deferitur ægrotus Turca, qui obstinate respuit Baptismum, quia id esset contra charitatem. Pius autem jubet, ægrotum deferri, quando desperationis timore resipiscentia speratur infirmi, His autem dictis non ob- stat juramentum, datum à Medicis, illud enim intelli- gitur dari, secundum usum receptum.

CAPVT III.

De Potestate Ordinis, quoad absolvendum.

1. **N**ostrium hæc non est confirmare contra Hæreti- cos, solum Sacerdotem Ministrum esse legiti- mum Sacramenti Poenitentiae; id enim est ab Eugen. IV. in *Decret. Fidei*, & à Tridentino *sess.* 14. c. 6. manifestè de- finitum. Quare suspectus est de hæresi, qui sive Clericus, sive Laicus, cum non sit Sacerdos, Sacramentum Poeni- tentiae administrat, & puniendus ab Inquisitoribus, & eisdem à Fidelibus denunciandus erit.

2. Et quidem Urbanus VIII. *Apostol. Offic.* Lege etiam Bullam Greg. XIII. & Clem. VIII. de eadem hac re, ad- didit committentem hoc crimen, hoc est absolventem peccata, ut etiam celebrantem Missam sine Sacerdotio, si complevit ætatis annum vigesimum, debere dari Curiae seculari, ut debitæ poenae puniatur.

3. Nota quatuor. Primò, in Hispania, atque adeo in Sicilia Inquisitione non solere, ut ait Carena *l. mox ci- tand.* poenam mortis imponi, sed alias mitiores poenas, etiam si complevit, id est audiendo peccata, & ea absol- vendo, Sacramentum hoc ab ejusmodi non Sacerdote administratum fuerit.

4. Secundo nota, hunc non Sacerdotem, sic delin- quentem, fieri irregularem, immò, si delictum notorium sit, etiam infamem ex De Lugo de *Sacr.* d. 18. n. 14. dicente hanc esse veriorē sententiam, citantēque Suar. lege iterum Theaur. de *pœnis Ecclesiasticis V. Absolvo* c. 1. Sed irregularitatem hanc negat Leander de *pæn. tr. 1. c. 5. disp. 11. quest. 6.* quia non est jure expressa. Verum ego cum distinctione loquor, ut fuso declaro in *tr. de Irreg. ubi de irregul. ex prava ordinis usurpatione*, ac Laicum omnino ab irregularitate liberum, non vero Clericum, sal- tem quoad effectum.

Tertio nota. Si non Sacerdos nequaquam se fingat Sacerdotē aut, non velit usurpare officium Sacerdotis, sed ut merus Laicus, putans v. g. se Laicum, (ut certè, aliqui ex vulgo satis imperiti iudicant) posse moribundum absolvere, & à peccatis ipsum absolvat, hic certè, ut do- cet cum Gasp. Hurt. d. 2. de *irreg. diff.* 1. n. 5. De Lugo ibi- dem, non incurreret irregularitatem, non solum, pro- pter bonam fidem sic operantis, sed quia ad hanc irre- gularitatem incurrendam (idem videtur consequenter dicendum quoad alias poenas) requiritur, quod non Or- dinatus exerceat illum actum absolvendi, tanquam Ordinatus.

Quartò, Quid si quis non Sacerdos incipiat audire Confessionem, sed non conferat Absolutionem, incidet, ne in prædictas poenas.

Respondeo, vel agis, an hic sit denunciandus Inquisi-

tori? vel agis, an sit poena mortis conderendus? primo, consentiunt Carena de *Off. Inquis.* l. 1. c. 1. & Salles Inquisitione lib. 1. c. 1. R. 1. c. 1. de hæresi. In Tribunal spectat cognoscere de crimine condempnare, & de attentato. Si de secundo, Salles l. c. cum Sal- & Freita affirmat, esse poenam mortis puniendum, non adest Hispanica Inquisitionis mitigatio, quo- modo indicavimus. Carena autem l. c. cum Salles Acuña, & Sanctarello id negat. Vtique sententia ba- bilis est, sed probabilior hæc secunda, quia con- tur de poenis, strictior est legum interpretatio facit. At qui solum audit peccata, & non absoluit, non in- tur strictè, & propriè administrare Sacramentum Poenitentiae.

CAPVT IV.

De Iurisdictione necessaria ad absolvendum.

§. I. Quid ea sit?

1. **I**urisdictione in communi ex Azone. Est potestas publico introducta, cum necessitate iuris dicitur, & aequitatis statuenda. Seu clarius, Est potestas dicitur, & proferendi sententiam, absolvendo à delictis, vel im- mendo poenam.

2. In nostro igitur casu iurisdictione est potestas dicitur legitimo Superiore (quis ille sit dicitur §. 2.) ad iudi- cium, per quam tanquam in suos subditos, possit ab- solutus Sacerdos reducere in actum eam potestatem ab- solvendi à culpis, & poenitentias in iungendi, quam habet Ordine Sacerdotij.

3. Hanc Iurisdictionem, quam potestatem Civitas appellare solemus, esse ad absolvendum necessarium, & que adeo nequaquam valere Absolutionem sine illa, no- mis diserte docet Trident. *sess.* 14. cap. 7. id autem CHRISTVS Dominus instituit, quia hoc Sacramentum Poenitentiae conveniens fuit, ut exerceatur per iudicem Iudicii, in quo non valet sententia, nisi à Iudice iudi- cationem habente feratur. Considero igitur ego potes- tem Ordinis esse, tanquam gradum Doctoratus per quo- rum ipsum iudicis datum à Superiore, per quod sit in statu- cundo Iudex habens jus iudicandi, id est, vel absolvi- vel puniendi. Lege Suar. alioque d. 16. de *Pæn. feli.* Coninch. de *Sacr.* d. 7. dub. 2. Averfam de *Sacr.* d. 16. De Lugo *Pæn.* d. 15. *secl.* 2.

4. Porro ex eo, quod Iurisdictione est necessaria, sequitur, Sacerdotem simplicem, id est eum, cui non datur lata est, nulliter absolvere.

At, incurrunt poenam aliquam, si tamen absolvent Confessionibus, & à celebratione Missæ, per suspensio- nem ferendam. Lege Thef. de *pæn. Eccl.* p. 2. f. 166. cap. 2. non vero latæ sententiae. Non fieri irregularem merito docet De Lugo, de *Pæn.* d. 18. *num.* 14. *per quod* irregularitas (adde) & alia poenae cap. præcedenti dicta sunt contra non Sacerdotem, at hic, de quo loquimur, jam Sacerdos est.

§. II. In quonam consistat ordinaria iurisdictione absolvendi à peccatis?

1. **N**on obstantibus in præcedenti §. explicatis, sunt casus, in quibus simplex Sacerdos abso- vere ritè potest. Primus, si ad ipsum accedat poenitens solis peccatis venialibus laborans. Secundus, si ad eum accedat, habens sola mortalia, alias legitime de- rectè absoluta. Tertius, si vergeat necessitas eo, quod infra latè explicabimus.

Hanc tertiam potestatem concessit ex communi po-